

Jak by mohla vypadat výuka, až se vrátíme zpátky do školy?

- Všude slýcháme, že aby učení mělo smysl, musí se vrátit do normálu. Co to ale znamená? Normálním rozumíme chození každý den do školy, sezení v lavicích a poslouchání výkladu učitele? Je tohle opravdu způsob, jakým se chceme učit?

Po tom, co jsme zažili a co všechno jsme zkusili, může vůbec výuka vypadat stejně jako před rokem? Nejde přece jen o to, vychrlit na studenty co nejvíce informací a za týden z látky napsat test.

Testy a známky v našich představách neodmyslitelně ke škole a výuce patří. Jsou ale opravdu tak podstatné? Neklade se na ně příliš velký důraz? Studenti by se mohli učit s vědomím, že poznání je pro jejich život důležité. Test má prověřit znalosti a známka je ukazatelem jejich kvality. Je tomu ale opravdu tak? K čemu mi bude jednička z testu, když ale za týden nebudu vědět vůbec nic, protože jsem se všechno jen nabíflovala večer před tím? Hlavně abychom měli dost známek na vytvoření výsledné známky na vysvědčení... Testy a známky nejsou podle mě ukazatelem znalostí studenta. Určitě můžou být motivací, ale neměly by být vnímány jako důvod, kvůli kterému studují. Myslím si, že by se pohled na samotné testování a známkování mohl změnit. Studenti by se mohli začít učit především kvůli sobě. Mohli by pochopit, že v životě nejsou důležité známky, ale znalosti, které si ze školy odnesou.

Učitel hraje v životě žáka důležitou roli. Nejen že ho učí něco nového, ale mnohdy je i příčinou zájmu o daný předmět. Učitelé by se mohli snažit studenty svým výkladem navést k tomu, aby si o tom, co je zajímavé, zjistili víc. Mohli by učit především proto, že opravdu chtějí. Když student poslouchá učitele, který je opravdu chce něco naučit a snaží se je zaujmout, věnuje mu žák mnohem větší pozornost. Hodina je pro něj potom nejen zábavnější, ale i užitečnější, protože si toho mnohem více zapamatuje.

Způsob výuky by mohl také vypadat jinak. Proč zůstat jen u pasivního výkladu? Naučili jsme se využívat technologie, pracovat s informacemi na internetu, zařadit skupinovou práci, tvořit projekty . . .

Někdy ovšem, ať se učitel snaží sebevíc, stejně studenti hodině nevěnují pozornost a všechno jim jde jedním uchem dovnitř a druhým ven. Nemusí to být totiž učitelem, ale předmětem. Každého baví něco jiného. Pokud někdo ještě před distanční výukou úplně nevěděl, co ho baví, rozhodně na to během ní přišel. A proč toho nevyužít? Proč nepřizpůsobit výuku zájmu studentů? Mohli by si třeba zvolit více seminářů podle svých preferencí a ostatní předměty mít jen jednou týdně. Proč by měli chodit na hodiny, které je nezajímají? Pak to nebaví ani jednu stranu. Studenti jsou naštvaní, že zbytečně tráví čas něčím, co pro ně není důležité, a učitelé nemají chuť učit někoho, kdo je vůbec neposlouchá a nejeví zájem o to, co říkají...

Tereza Kinštová

- Hlavní výhodou a největším důvodem, proč se chci co nejdříve vrátit do školy, je soustředění. Když sedím ve skupině lidí, kteří se soustředí na to, co dělají, jsem motivován dělat to taky. Navíc pocit, že jsem neustále pod dohledem, mi nedovolí jen tak lelkovat a promeškat tak hodinu. Protože to už bych pak vůbec do školy nemusel chodit, kdybych tam nic nedělal.
- Jako hlavní výhodu výuky z domova vnímám pohodlí. Můžu sedět na pohodlné židli, v pohodlném oblečení a popíjet čaj. Zajímavým řešením by mohla být první hodina věnovaná třeba snídani a celkově pomalému startu do nového dne.
- Nové technologie a nabitě zkušenosti by se mohly využít i při běžné výuce. Například vizualizace vektorů v matematice byla velmi nápomocná k pochopení této látky.

- Ve škole trávíme příliš mnoho času. Elegantním řešením by podle mého názoru bylo vytvoření dne distanční výuky, který by byl věnován předmětům, kterým distanční režim tolik neubližuje.
- Šikovný detail distanční výuky je přehledný rozvrh. Jelikož každá hodina začíná v celou, je velmi snadné se v nich orientovat.
- Prezenční výuka ve škole trvala mnohem déle, takže zabrala v podstatě celý den a také všechnu energii. Nulté hodiny, které začínají již v sedm hodin ráno, nebyly výjimkou. A na oběd byl často prostor až v půl třetí, což už podle mě není zrovna obvyklý čas oběda. Měl jsem z toho takový dojem, že hlavní prioritou školy bylo odučít nás daný počet hodin, ale už se neřešilo, jaký to má přínos. Proto bych chtěl, aby rozvrh budoucí výuky byl mnohem volnější a smysluplnější. Díky distanční výuce vím, že více hodin ani není potřeba. Rád bych upřednostnil kvalitu nad kvantitou. Jaký smysl mají hodiny, na kterých se už nikdo nesoustředí? Řekl bych, že téměř žádný. Čas je drahý a mělo by se s ním nakládat efektivně. Škola budoucnosti by měla začínat v osm hodin nebo později. Žádné nulté hodiny. Pravidelný a kvalitní spánek je základ pro studium.
- Až se vrátíme do školy, měli bychom více pracovat na vlastních projektech. Pracovalo by se ne samostatně, ale ve skupinách. Díky tomu by mohla být motivace se něco naučit větší – chci vytvořit zajímavou práci, a proto se teď budu soustředit a snažit se to pochopit. Motivace skupiny se stejným cílem je navíc tou nejsilnější motivací vůbec. Studenti by pravděpodobně byli i aktivnější, protože by potřebovali po informacích pátrat a dotazovat se učitele. Přál bych si, aby se ve výuce nějakým podobným způsobem mohla používat kreativita a spolupráce. Navíc bychom si takovým tréninkem procvičovali i své další schopnosti, jako třeba lépe psát a prezentovat své myšlenky.
- Líbila by se mi úprava v systému hodnocení. Je zajímavé, o kolik je distanční výuka méně stresující. Možná je to právě tím, že se nepíší testy a nezkouší se na známky tolik, jako ve škole. Celkové hodnocení mohlo vycházet právě z dokončených projektů. Vše by mohlo být zajímavější, ve výsledku náročnější, ale i efektivnější.

Z prací žáků 7. A